

DECIZIE nr. 558 din 4 decembrie 1997

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330, art. 330¹ și ale art. 330² din Codul de procedură civilă

EMITENT

• CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

Publicat în **MONITORUL OFICIAL nr. 83 din 20 februarie 1998**

Data intrării în vigoare 20-02-1998

Ioan Muraru - președinte

Mihai Constantinescu - judecător

Nicolae Popa - judecător

Lucian Stangu - judecător

Florin Bucur Vasilescu - judecător

Victor Dan Zlatescu - judecător

Paula C. Pantea - procuror

Maria Bratu - magistrat-asistent

Pe rol, pronunțarea asupra excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330, art. 330¹ și ale art. 330² din Codul de procedură civilă, ridicată de Georgescu Ioan și Florea Constanta Venera în Dosarul nr. 494/1997, aflat pe rolul Curții Supreme de Justiție - Secția civilă.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 27 noiembrie 1997, în prezenta reprezentantului Ministerului Public și în lipsa părților legal citate, și au fost consemnate în încheierea de la acea data, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea pentru data de 4 decembrie 1997.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constata următoarele:

Curtea Supremă de Justiție - Secția civilă, prin Încheierea din 20 iunie 1997, pronunțată în Dosarul nr. 494/1997, a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330, art. 330¹ și ale art. 330² din Codul de procedură civilă, ridicată de Georgescu Ioan și Florea Constanta Venera.

În motivarea excepției se susține ca dispozițiile a căror excepție de neconstituționalitate a fost ridicată contravin prevederile art. 131 alin. (1) din Constituție, întrucât îngăduie procurorului general să introducă recurs în anulare fără aprobarea ministrului justiției.

Exprimându-și opinia, instanța de judecată apreciază ca excepția este neîntemeiată.

În scopul soluționării cauzei, conform prevederilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, s-au solicitat puncte de vedere președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului.

În punctul de vedere al Guvernului se apreciază ca excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată, având în vedere practica jurisdicțională a Curții.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale atacate, raportate la prevederile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, republicată, constata următoarele:

În temeiul art. 144 lit. c) din Constituție și al prevederilor art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, Curtea Constituțională este competența să soluționeze excepția referitoare la dispozițiile art. 330, art. 330¹ și ale art. 330² din Codul de procedură civilă.

Prin Decizia nr. 73/1996, rămasă definitivă prin Decizia nr. 96 din 24 septembrie 1996, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 251 din 17 octombrie 1996 și, respectiv, nr. 255 din 22 octombrie 1996, Curtea a constatat ca dispozițiile art. 330 și ale art. 330² alin. 2 sunt constituționale. Deoarece nu au intervenit elemente noi care să facă necesară reconsiderarea soluției, excepția vizând aceste texte urmează să fie respinsă.

Cu privire la dispozițiile art. 330¹ din Codul de procedură civilă, se constată că, la data invocării excepției, art. 330¹ era modificat prin Legea nr. 17/1997, prevăzând un termen de 6 luni pentru exercitarea recursului în anulare. Acest text își are temeiul în art. 125 alin. (3) din Constituție, care dispune ca procedura de judecată, deci inclusiv căile de atac, se stabilesc prin lege, astfel încât nu poate fi considerat neconstituțional. Rezultă asadar ca, fiind instituit termenul de exercitare a acestei cai de atac, excepția de neconstituționalitate a rămas fără obiect.

Dacă se are în vedere faptul că recursul în anulare a fost declarat înainte de modificarea art. 330¹, se constată că prin Decizia nr. 96/1996 Curtea Constituțională a statuat ca dispozițiile art. 330¹ sunt neconstituționale în măsura în care acestea se aplică hotărârilor pronunțate înainte de 26 iulie 1993, data intrării în vigoare a Legii nr. 59/1993.

Deci în ambele ipoteze excepția de neconstituționalitate urmează să fie respinsă. Curtea Supremă de Justiție este singura îndreptățită să stabilească dacă hotărârea în cauza era sau nu susceptibilă de a fi atacată prin intermediul recursului în anulare.

Referitor la dispozițiile art. 330² alin. 1, prin Decizia nr. 73/1996, rămasă definitivă, Curtea Constituțională a admis excepția de neconstituționalitate.

Având în vedere ca un text declarat neconstituțional nu mai poate face obiectul unei noi excepții de neconstituționalitate, potrivit prevederilor art. 23 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, republicată, excepția vizând dispozițiile art. 330² alin. 1 din Codul de procedură civilă urmează să fie respinsă ca inadmisibilă, în baza prevederilor art. 23 alin. (6) din aceeași lege.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c) și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330, art. 330¹ și ale art. 330² din Codul de procedură civilă, ridicată de Georgescu Ioan și Florea Constanta Venera în Dosarul nr. 494/1997 al Curții Supreme de Justiție - Secția civilă.

Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din 4 decembrie 1997.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

prof. univ. dr. IOAN MURARU

Magistrat-asistent,

Maria Bratu
